

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

25ης Μαρτίου 2003

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

**ΜΗΝΥΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΝ
(25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ 2003)**

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος Χρήστος Α. Σαρτζετάκης ἀπευθύνει μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς μας ἐπετείου τῆς 25^{ης} Μαρτίου τὸ ἀκόλουθον μῆνυμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν :

Ἡ ἐθνική μας ἐπέτειος τῆς 25^{ης} Μαρτίου εὐρίσκει, κατ' ἐξοχὴν ἐφέτος, καὶ τὴν Πατρίδα μας εἰς τὴν δίνην παγκοσμίου χάους, μὲ ἐπίκεντρον μάλιστα χῶρες τῆς Μέσης Ανατολῆς. Ἡ *διεθνῆς τρομοκρατία*, εἰδεχθεστάτη ἐκδήλωσις πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς διαστροφῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὀργανουμένη καὶ ἐπιχειρουμένη χωρὶς καμμίαν νομιμοποίησιν ἀπὸ αὐτοκλήτους ἀμύντορας τοῦ «καλοῦ» καὶ τιμωροὺς τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον «ἀδικίας», ἀναδεικνύεται εἰς συντελεστήν δραματικῶν ἐξελίξεων. Ἡ τραγωδία τῆς 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 μὲ τίς χιλιάδες τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς ἀπετέλεσε τὸν καταλύτην διὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἀφύπνισιν τῶν ἀνθρωπίνων συνειδήσεων παγκοσμίως πρὸς ἐνεργότεραν ἀντιμετώπισιν τῆς φοβερᾶς ἀπειλῆς.

Ὅμως ἡ *διεθνῆς νομιμότης*, ὁ ἀναντικατάστατος αὐτὸς πνευματικὸς καὶ ψυχικὸς προμαχὼν τοῦ κατὰ τῆς διεθνoῦς τρομοκρατίας ἀγῶνος, δηλαδὴ ἡ ἀνάγκη, ὅπως ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ κακοῦ ἐπιχειρεῖται μόνον μὲ διεθνή συναίνεσιν, ἐκφραζομένην μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν θεσμοθετημένων ὀργάνων τῆς διεθνoῦς κοινωνίας (κυρίως Ο.Η.Ε. καὶ Συμβουλίου Ασφαλείας), τώρα παραβιάζεται. Καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς Η.Π.Α., μὲ τὴν, χωρὶς νομιμοποίησιν, χρῆσιν τῆς τεραστίας στρατιωτικῆς τῶν ὑπεροπλίας εἰς τὸ Ἰράκ, ὅπως ἔπραξαν καὶ εἰς τὴν γειτονικὴν μας Σερβίαν. Πρὸς ὑπηρετήσιν βεβαίως ἰδικῶν τῶν συμφερόντων καὶ ἰδικῆς τῶν γεωπολιτικῆς στρατηγικῆς. Φυσικά, παρὰ τὴν ὑποκριτικὴν ἐπίκλησιν ὑψηλῶν ιδεωδῶν καὶ στόχων : ὅπως τῆς ἀποπομπῆς ἐνὸς τυραννικοῦ δικτάτορος, ὅταν τόσαι ἄλλαι δικτατορίαι κατεστάθησαν ἢ ἐπιζοῦν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τὰς εὐλογίας καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν (τῶν Η.Π.Α.) βοήθειαν, - ἢ, τοῦ ἀφοπλισμοῦ τοῦ ἀπὸ πυρηνικὰ ὄπλα, ὅταν καὶ ἄλλαι χῶραι διαθέτουν ἀνενοχλήτως τοιαῦτα, - ἢ, λόγω μὴ συμμορφώσεως τοῦ πρὸς ἀποφάσεις ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε., ὅταν καὶ ἄλλαι χῶραι ἐπὶ δεκαετίες τώρα δὲν ἐκτελοῦν ἀποφάσεις τοιούτων ὀργάνων (π.χ. ἡ Τουρκία, κληθεῖσα νὰ ἀποσύρῃ τὰ κατοχικά τῆς στρατεύματα ἀπὸ τὴν Κύπρον), - ἢ, χάριν ὑπηρετήσεως τῆς παγκοσμίου δικαιοσύνης, ὅταν αἱ ἴδιαι αἱ Η.Π.Α. ἀρνοῦνται πεισμόνως νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἐπὶ τῶν ὑπηκόων τῶν ἀρμοδιότητα τοῦ Διεθνoῦς Ποινικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποῖον ἐν τούτοις θέλουν νὰ λειτουργῇ μόνον διὰ τοὺς ἄλλους (π.χ. περίπτωσις Νοτιοσλαβίας), κλπ., κλπ. !...

Ἀλλὰ *ἐθνικὴ σωφροσύνη ἐπιβάλλει νὰ μὴ κυριαρχούμεθα ἀπὸ τόν*, μὲ τόσην ἀνευθυνότητα, καλλιεργούμενον εἰς τὴν Πατρίδα μας *στεῖρον ἀντιαμερικανισμόν*. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε τὴν *εὐγνωμοσύνην*, ἢ ὅποια καθολικῶς ὀφείλεται εἰς τὰς Η.Π.Α. ἀφοῦ ὑπῆρξαν ἢ ὑπερδύναμις ἐκεῖνη, ἢ ὅποια, τὴν διεθνή νομιμότητα σεβομένη καὶ τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς μὲ συνέπειαν ὑπηρετοῦσα, εἶχε συμβάλει ἀποφασιστικῶς κατὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους εἰς τὴν νίκην τῶν Συμμάχων ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῆς ἀπανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ ἀκολούθως εἶχε πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐλευθερίας, ἰδίως τῆς ἐλευθέρως Εὐρώπης, ἐναντι ἄλλου κινδύνου, τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς. Ἰδίως τὸ τελευταῖον αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ἑμεῖς, πού ὑπέστημεν τὴν φρόκην τῆς ἐξαπολυθείσης, εὐθύς μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

έναντίον της Πατρίδος μας, ή όποια, εάν ευδοκιμούσε, θα επέφερεν όχι μόνον την υποδούλωσίν μας εις την σταλινικήν βαρβαρότητα, αλλά και τόν προγραμματισθέντα έθνικόν και έδαφικόν μας άκρωτηριασμόν. Όπως δέν θα πρέπει, έξ άντιθέτου, νά λησμονώμεν και την άλλην άλήθειαν, ότι αυτάι αί χώραι, αί όποιαι σήμεραν έπικαλούνται την διεθνή νομιμότητα, είναι μεταξύ εκείνων, πού την έπληξαν βαναύσως έπανειλημμένως κατά τó παρελθόν, και τó σχετικώς πρόσφατον (όπως π.χ. Γαλλία και Αγγλία με την πολεμικήν έπιχείρησιν έναντίον της Αιγύπτου τó 1967 και τόν άραβοϊσραηλινόν τότε πόλεμον τών έπτá ήμερών, με άφορμήν την έθνικοποίησην της διώρυγος τού Σουέζ). Εάν δέ σήμεραν άλλως συμπεριφέρονται, δέν τó πράττουν βεβαίως έξ έμφύτων φιλειρηνικών αισθημάτων, αλλά εις ίδιον και πάλιν όφελος αποβλέπουσαι.

Πρέπει λοιπόν νά γίνη κατανοητόν, ότι εις τás διακρατικάς σχέσεις ή ύπηρετήσις άποκλειστικώς ιδίων συμφερόντων, κατά παραγνώρισιν κάθε ιστορικού δεδομένου και με μυκτηρισμόν κάθε έννοιάς δικαιοσύνης, τείνει δυστυχώς νά άνυψωθή εις κανόνα συνήθους διεθνούς συμπεριφορás. Και αυτή έξηγει και τις παλινωδίες, ιδίως τών ισχυρών, επί ζωτικών έθνικών μας θεμάτων : όπως όταν π.χ., επί τού **Βορειοηπειρωτικού**, ή **Γερουσία τών Η.Π.Α.** δύο φορές, την 17^η Μαΐου 1920, μετά τόν πρώτον παγκόσμιον πόλεμον, και την 29^η Ιουλίου 1946, μετά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, έψήφισεν όμοφώνως ύπέρ της παραχωρήσεως της Βορείου Ηπείρου εις την Ελλάδα· ή, όταν επί τού **Σκοπιανού**, ό Υπουργός Έξωτερικών τών αυτόν Η.Π.Α. **Edward Stettinius** έδήλωσε την 26^η Δεκεμβρίου 1944, άναφορικώς πρòς τá σκοπιανά φληναφήματα, κατά λέξιν, ότι « Η Κυβέρνησις τών Η.Π.Α. θεωρεϊ, ότι συζήτησις περι «Μακεδονικού έθνους, μακεδονικής πατρίδος ή μακεδονικής έθνικής συνειδήσεως» ισούται πρòς δημαγωγίαν, πού δέν ύποδηλώνει έθνικήν ή πολιτικήν πραγματικότητα, αλλά ύποκρύπτει έπεκτατικές διαθέσεις κατά της Ελλάδος »· ένω άλλα τώρα, τά άντίθετα, οί ίδιες Η.Π.Α. και διά τά δύο αυτά θέματα ύποστηρίζουν ! - Όπως επίσης όταν τó Συμβούλιον Ασφαλείας τού Ο.Η.Ε. ρητώς έτάχθη τó 1993 ύπέρ της ανάγκης έπιλύσεως της περι τó όνομα τού Σκοπιανού κρατιδίου διαφορás, οί δέ Ευρωπαίοι έταίροι μας με την άπόφασιν της Λισσαβώνος τού Ιουνίου 1992 μάς είχαν επί τού θέματος πλήρως δικαίωσει, τώρα συμβάλλονται με τά Σκόπια (π.χ. συμφωνία «συνδέσεως και σταθεροποιήσεως»), προγραμματίζοντες και την εισδοχήν των εις την Ευρωπαϊκήν Ένωσιν, με τó κλοπιμαϊόν όνομά τους ! - Ακόμη, όταν τά άρμόδια όργανα τού Ο.Η.Ε. (Γενική Συνέλευσις και Συμβούλιον Ασφαλείας) δι' έπανειλημμένων αποφάσεών των κατεδίκασαν την **τουρκικήν είσβολήν τού 1974** και κατοχήν έκτοτε τού 40 % περίπου τού έδάφους της άνεξαρτήτου και μέλους τού Ο.Η.Ε. **Κυπριακής Δημοκρατίας** και εκάλεσαν την Τουρκίαν, όπως άποσύρη εκείθεν τά στρατεύματά της κατοχής, ένω προσφάτως ό Γενικός Γραμματεύς τού ίδιου Ο.Η.Ε. με τó κατάπτυστον σχέδιόν του δήθεν έπιλύσεως τού Κυπριακού, παραγνωρίζων πλήρως τις άποφάσεις αυτές, έπεχείρησε τελεσιγραφικώς νά νομιμοποιήση τά άνόμως τετελεσμένα και έπιβάλη ούσιαστικώς ίσοδύναμον τουρκικήν συγκυριαρχίαν επί της νήσου, παρά την συντριπτικήν πληθυσμιακήν έλληνικήν ύπεροχήν (82 %) ! - Επίσης, όταν οί Σύμμαχοί μας εις τó NATO και έταίροι μας εις την Ευρωπαϊκήν Ένωσιν, κυρίως οί Αγγλοαμερικανοί, ούσιαστικώς **ύποθάλλουν τás επί τού Έλληνικού Αρχιπελάγους, τού Αίγαίου, διεκδικήσεις της Τουρκίας**, χώρας εκτός της Ευρωπαϊκής Ένώσεως, παντοιοτρόπως, όπως με τόν άποκλεισμόν της Λήμνου από άμυντικούς σχεδιασμούς, ή εις τó θέμα τού Ευρωστρατού, ή με την χαρακτηριστικήν σιωπήν των έναντι τών καθημερινών, κατά χιλιάδας έτησίως, προκλητικών παραβιάσεων από την Τουρκίαν τού έθνικού έναερίου και θαλασσίου χώρου μας, κλπ., κλπ.

Ένώπιον της γενικευομένης αυτής διολισθήσεως πρòς την διεθνή άνομίαν τó μέλλον και της έθνικής μας κοινότητος δέν προδιαγράφεται χαρωπόν. Η ζοφερά προοπτική

ἐπιβάλλει ἐν ᾧφει τοῦ κινδύνου νὰ ἐπωφεληθοῦν εἰς βάρος μας ἀπὸ τὴν παγκόσμιον ἀναταραχὴν ἐπίβουλοι γείτονες : περιεσκεμμένην σοβαρότητα, ἠέξημένην τὴν ἐθνικὴν μας ἐπαγρύπνησιν, πανεθνικὴν συσπείρωσιν καὶ περισυλλογὴν.

Ἡ *ἐθνικὴ σοβαρότης* ἀποκλείει τὴν διπροσωπίαν. Ἐτσι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ἐμφάνισις τῆς χώρας μας, νὰ παρέχη, εἰς τὸ πλαίσιον συμβατικῶν της δεσμεύσεων, διευκολύνσεις εἰς τὰς Η.Π.Α. εἰς τὸ κατὰ τοῦ Ἰράκ ἐγχείρημά των, καὶ συγχρόνως τὸ κυβερνῶν κόμμα νὰ καλῆ ἐπισήμως τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς ἀντιαμερικανικὰς ἐκδηλώσεις ! Μὲ τέτοια καμώματα εἶναι ἐπόμενον καὶ νὰ μὴ μᾶς ὑπολογίζουσι οἱ ξένοι.

Ἡ *ἐθνικὴ μας ἐπαγρύπνησις* ἐξασφαλίζεται πρωτίστως μὲ τὴν *ἐθνικὴν μας αὐτογνωσίαν*, δηλαδὴ τὴν γνώσιν τοῦ παρελθόντος, τῆς ἐθνικῆς μας Ἱστορίας καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀκράδαντον πίστιν μας εἰς τὰ δίκαια τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος. Ὅστε νὰ παραμένωμεν ἀνένδοτοι καὶ ἀπαρασάλευτοι εἰς τὴν προστασίαν καὶ τὴν διεκδίκησιν τῶν ὄσων μᾶς ἀνήκουν.

Καὶ συνακολούθως μὲ τὴν *ἀπόρριψιν κάθε ἀντιπερισπασμοῦ*, τὴν ἀπολάκτισιν *κάθε ἐστίας ἀποπροσανατολισμοῦ, οἰασδήποτε προελεύσεως*, τὴν ὁποίαν ἀνεύθυνα καὶ δεκαρολογοῦντα μέσα ψευδωνύμου πληροφορήσεως ὑπηρετοῦν. Ὅπως συμβαίνει π.χ. μὲ τὴν *τρέχουσαν δίκην* συλληφθέντων ἐκτελεστῶν τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως «17 Νοέμβρη», διὰ τὴν ὁποίαν τὰ οὐσιώδη, ἐν ᾧφει μάλιστα τῆς ἀσημαντότητος τῶν ἡδη κατηγορουμένων ἐκτελεστῶν, καὶ κυρίως : τὸ πῶς καὶ πότε καὶ ἀπὸ ποίους συνεπήχθη ἡ τρομοκρατικὴ ὀργάνωσις· τὸ ποῖοι ἦσαν οἱ ἐγκέφαλοί της, ποῖοι οἱ ἐπιλέγοντες τὰ ὑποψήφια θύματα καὶ διατάκται τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν· τὸ πῶς, μὲ ποῖα δηλαδὴ κριτήρια, ἐπελέγοντο οἱ ἐκάστοτε στόχοι, καί, προκειμένου περὶ τῶν δολοφονηθέντων ξένων ἀξιωματούχων μὲ περιστasiaκὴν μόνον παρουσίαν εἰς τὴν χώραν μας, τὸ πῶς οἱ ἄσχετοι πρὸς αὐτοὺς ἐκτελεσταὶ ἐγνώριζαν τὴν ταυτότητά των, ὥστε αὐτοὺς νὰ πλήξουν καὶ ὄχι ἄλλους, καὶ πόθεν ἐπληροφοροῦντο τὴν ἐδῶ παρουσίαν καὶ τὰς ἀκριβεῖς κινήσεις τῶν ξένων αὐτῶν, ὥστε εἰς τὸν κατάλληλον τόπον καὶ ἀκριβοχρόνως νὰ ἐνεργήσουν· τὸ πῶς συνέβη δικαστικοὶ στόχοι νὰ ἐπιλεγῶν μόνον κατὰ περιορισμένην χρονικὴν περιόδον τῆς 27ετοῦς δράσεως τῆς ἐγκληματικῆς ὀργανώσεως, εἶχε τὸ γεγονός σχέσιν μὲ διεξαγομένης τότε δίκας καὶ ποίας, καὶ διατὶ ἐπλήγησαν οἱ συγκεκριμένοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὄχι ἄλλοι· αὐτὰ καὶ ἄλλα οὐσιωδέστατα σχετικὰ ἀποσιωπῶνται μὲ περίσσειαν κυνισμοῦ καὶ τίθενται ἐκτὸς προβληματισμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας τῆς συστηματικῆς παραπληροφορήσεώς μας. Οἱ ὅποιοι μὲ τὰ λεγόμενα καὶ τὶς σιωπές των, μεταβαλλόμενοι οὐσιαστικῶς εἰς ἀπολογητὰς εἰδεχθῶν ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ προπαγανδιστὰς τῆς ἀπανθρώπου λογικῆς τῶν θλιβερῶν δραστῶν των, μόνον ἀποπροσανατολίζουσι.

Ἡ *πανεθνικὴ μας συσπείρωσις καὶ περισυλλογὴ* ἐξασφαλίζονται ἀφ' ἑνός, μὲ τὴν *ἐμμονὴν εἰς τὰ πάτρια καὶ τὰ ἐθνικὰ ιδεώδη καὶ τὴν ἀπόρριψιν θλιβερῶν διαβρωτικῶν ιδεολογημάτων*, ὅπως τῆς *πολυπολιτισμικότητος*, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπελαύνουσα παγκοσμιοποίησις, ἡ ἐσχάτη αὐτὴ μορφή ἀνηλεοῦς κεφαλαιοκρατίας, προπαγανδίζει, ὥστε πειθηνίως, μὲ τὴν δημιουργίαν ἀντιθέσεων καὶ τὴν διάσπασιν, νὰ ὑποκύψουν οἱ πάντες εἰς τὴν ἀδιαφιλονείκητον δεσποτείαν τοῦ πολυεθνικοῦ κεφαλαίου καί, ἐπερχομένης ὑπὸ τὸ πέλαμα αὐτοῦ τῆς πολτοποίησεως λαῶν καὶ πολιτισμῶν, νὰ σβήσουν, χάριν ἀσιγάστου κερδοθηρευτικοῦ μένους ἐλαχίστων, ὅλες οἱ πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς ἰδιομορφίες, αὐτές, πού προσδίδουν νόημα καὶ περιεχόμενον εἰς τὴν ζωὴν ἀτόμων καὶ ἐθνικῶν συνόλων. Καὶ ἀφ' ἑτέρου, μὲ τὴν *ἐνίσχυσιν καὶ κραταίωσιν τῆς ἐθνικῆς μας ἀμύνης*, συνοδευομένης καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς τὰς *Ἐνόπλους Δυνάμεις* μας *πατροπαράδοτον* τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ *στοργὴν καὶ ἀγάπην*.

Αυτὰ ὑπαγορεύει καὶ τὸ καθῆκον μνήμης καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς προπάτορές μας τοῦ 1821, πὸν μὲ τοὺς ἐπικοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς ἀμέτρητες θυσίες των μᾶς ἐχάρισαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ξαναέδωσαν κρατικὴν ὑπόστασιν εἰς τὸ κατατρεγμένον ἔθνος μας. Ἀλλὰ αὐτὰ ἐπιβάλλει καὶ τὸ καθῆκον μας πρὸς τοὺς ἐπιγενομένους. Διότι, ὅπως λέγει καὶ ὁ ποιητής, ὁ μέγας Κωστῆς Παλαμᾶς : «Γνώμες, καρδιές, ὅσοι Ἕλληνες / ὅ,τι εἴστε, μὴν ξεχνᾶτε, / δὲν εἴστε ἀπὸ τὰ χέρια σας / μονάχα, ὄχι. Χρωστᾶτε / καὶ σὲ ὄσους ἦρθαν, πέρασαν, / θὰ ῥθούνε, θὰ περάσουν. / Κριτές, θὰ μᾶς δικάσουν / οἱ ἀγέννητοι, οἱ νεκροί».

Νέα Πεντέλη, 21η Μαρτίου 2003.

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης